

INTERVIEW

Kinderoncoloog **JORIS VERLOOY** (UZ Gent) stond een 16-jarige patiënte bij, toen ze in 2008 euthanasie kreeg.

‘Euthanasie is soms de enige juiste keuze’

ANNELIES ROOSE

‘Een heel zware, maar wel de enige juiste keuze’. Joris Verlooy, arts aan het Universitair Ziekenhuis van Gent, had het moeilijker dan verwacht met de euthanasie van een jonge patiënte. Het meisje had de Nederlandse nationaliteit en woonde ook in Nederland, maar ze was al meer dan zes jaar in België in behandeling tegen leukemie. Na een lang aftakelingsproces – met veel ups en downs – had zij alle kracht verloren. Het was haar eigen beslissing om euthanasie te vragen. Want in tegenstelling tot in België, kunnen minderjarigen in Nederland dat wél (*zie hiernaast*). Joris Verlooy wil dat dit ook bij ons mogelijk wordt.

‘Als een kind ervan overtuigd is dat het geen toekomst meer heeft, dan moet het zelfstandig kunnen beslissen’

Hoe hebt u het besluit van uw patiënte beleefd?

‘Het heeft me veel meer aangegrepen dan ik had verwacht. Een puber die wil sterven, dat klopt niet, die is in normale omstandigheden alleen maar met zijn toekomst bezig. Bovendien kende ik het meisje en haar familie na zes jaar ondertussen ook persoonlijk. Maar haar vraag begreep ik heel goed, want het was voor iedereen heel duidelijk dat haar levenskwaliteit beneden alle peil was.’

Euthanasie bij minderjarigen moet voor u dus ook in België gelegaliseerd worden?

‘België heeft dringend nood aan een wettelijk kader, al was het maar voor die paar momenten dat er vraag naar is. Vandaag is dit thema heel moeilijk bespreekbaar, net omdat euthanasie voor minderjarigen illegaal is. Vanuit mijn ervaring als arts, heb ik trouwens geleerd dat kinderen dit vaak ook niet durven te vragen, omdat zij hun ouders daartegen willen beschermen.’

Moet het kind er alleen over kunnen beslissen?

‘Als een kind er zelf van overtuigd is dat het geen toekomst meer heeft, dan vind ik het belangrijk dat het hier zelfstandig over kan beslissen. Daarom stel ik mij vragen bij de bepaling in het wetsvoorstel dat de beslissing over euthanasie moet worden genomen in consensus met een arts en met een medisch team. Hoe groter het aantal betrokkenen, hoe moeilijker zo’n beslissing wordt.’

Wat stelt u dan voor?

‘De behandelende arts moet bij het besluit betrokken worden, maar het kind moet zelf de knoop doorhakken. Uiteraard samen met de ouders. Het medisch team moet wel zijn advies geven, om zeker te zijn dat er geen enkele andere uitweg meer bestaat. Maar geen enkele arts mag verplicht worden euthanasie uit te voeren. Wat nu trouwens ook al het geval is.’

POSTUUM

BRAM BOGART (1921-2012)
Kunstenaar

Worstelen met kleuren en materiaal

BRUSSEL | Met zijn formule van dikke verfpasta op doek gaf Bram Bogart de abstracte kunst een kleurrijke, vrolijke toets. Bogart, die op 90-jarige leeftijd overleed, was een kunstenaar die graag de handen vuil maakte. Schilderen was voor hem een worsteling met het materiaal. Zijn doeken, die soms tot 200 kilo wegen, zijn samengesteld uit een dikke verfspecie in primaire kleuren. Bogart had een patent op de juiste samenstelling: een mengeling van pigmentpoeder, olieverbinding en water. Beschadigde werken herstelde hij het liefst zelf. Met dit driedimensionale werk bekleedde Bogart een unieke plaats in de abstracte kunst van de jaren zestig en zeventig. Door de dikke verflaag werd niet alleen de compositie, maar ook het reliëf van zijn schilderijen belangrijk. Bogarts kunstwerken vielen op door hun kloeke, maar ook vrolijk-

Het werk 'groen-wiel-rood'. © Bram Bogart

ke karakter.

Bram Bogart werd geboren in Delft. Hij kreeg een opleiding als huisschilder, wat zijn materiaal-kennis verklaart. In de vroege jaren vijftig koos hij resoluut voor abstracte kunst. Zijn werk sloeg meteen aan. Het kende een opvallend verkoopsucces en belandde in museumverzamelingen in binnen- en buitenland. Solotentoonstellingen volgden, onder meer in 1984 bij Jan Hoet in Gent.

Wegens de geringe belangstelling in Nederland, keerde Bogart al

snel zijn geboorteland de rug toe. Hij verhuisde naar Ohain in Waals-Brabant en liet zich in 1969 tot Belg naturaliseren. De voorbije 20 jaar woonde hij in het kasteel Kortebos, bij Sint-Truiden. Op uitnodiging van het kunstencentrum Z33 in Hasselt exposeerde hij in 2009 nog samen met zijn zoon, de ontwerper Bram Boo. Een van zijn schilderijen, *Groen wiel rood* (1965), is op dit moment te zien in *De moderneren uit Nederland*, een tentoonstelling in de Fabiolazaal in Antwerpen. (gvds)

Goodlife Cards®

De cadeaukaart die mama dubbel verrast!

met gratis wenskaart!

De GoodlifeCard: een cadeaukaart verpakt in de mooiste wenskaarten. Wens mama het allerliefste toe en laat haar ook nog een geschenk kiezen: van boeken, kranten- en magazine-abonnementen, Kinopolis-tickets, muziekhits tot originele fotogeschenken en heerlijke wijnen.

Je zal ongetwijfeld scoren bij mama: een wenskaart én een cadeautje!

Ontdek de Goodlife Cards op www.goodlifecards.be of bij volgende verdelers: Standaard Boekhandel, Dreamland, FNAC, AS Adventure, Club, Bozzy